

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

Az ukrainai változásokra

*A panelben hat fok. Minek a luxus?
Plafonig ér a fűtőgáz ára.
A csapot sem éri már el a lakó,
s ha megnyitná mégis – úgy csak magára.
Létezik ennél olcsóbb halál is:
a toronyház tetején ki vagyon írva,
hány másodperc kell a becsapódásig,
s hány nap, míg megérkezel a sírba.*

*Vagy felfognak ugrás közben a varjak,
s repülni tanít az ős életösztön?
Ragadd meg szíved két marokkal,
ne hagyd, hogy véged világra jöjjön.
Létezhet értelmesebb halál is.
A Majdanra tódul százezer társad,
a mesterlövész célkeresztjében
imbolyog homlokod, mozdul a vállad,*

*teli torokkal hallgatod mégis,
a felek egymást hogyan átkozzák.
Észre sem veszik: rég nem az övék,
martalócoké már ez az ország.
Mily jó, hogy hiszünk a gondviselésben,
s a veszélytudat csak meg sem ingat.
Tápláljuk tovább, vitaminozzuk,
neveljük jövőendő hóhérait...*

*Gondokkal terhelt, emberarcú
a tél – és ráncai rettentő mélyek.
Friss hó híján a sarat csapázza
valami nyomorult, gyalogos lélek.
Kiből esett ki, nem lehet tudni.
Nincs a sóhajnak személyi száma.
Ha elvánszorog a begyűjtőhelyre,
lesz-e, aki a kaput kitarja?*

→

A kupák töltekeznek

Bereki barátainak

*A lombokra romlást hord a rozsdá,
a fecske észrevétlen elinált.
Melankóliát hint harmatozva,
nem támaszt az ég már több vihart.*

*Fürdőnkben is lohadnak a vágyak,
a női bájok romokban hevernek.
A volt daliák mind obsitban járnak,
visszajáró emlékeket nyelnek.*

*Van, amelyik megemészthetetlen:
visszakéredzkedik, fátyla hull.
Vadmellek ragyognak fel az őszben,
és viháncolnak melltartótlanul.*

*Vacognak, ha zord fuvallat támad,
csöpp lelkük bimbóba menekül.
Forró lázzal nyitom rájuk számat,
napom így tán mégis felderül.*

*S a kupák maguktól töltekeznek.
Aki méltó, készüljön a nászra,
mi pedig egymás szemébe nézve
igyunk Lajosra és a tangás lányra!*

Berekfürdő,
2017. november

Marsai Ágnes: „...reménytelen, szívet döböntő álmot vittél temetni golgotás, nagy útra”